

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Rvperti, Primo Vangionum, deinde Salisburgensis Episcopi. ex ea quæ est fideliter conscripta apud R. P. Laurentium Surium. Floruit temporibus Childeberti, secundi Regis Francorum, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Perfectum
moderamē.

mansuetudinem erga omnes præ se fe-
rens, aduersarios cohortans vt confiterentur &
adorarent sanctissimam trinitatem, atque coele-
stem angelorum & diuinam imitarentur vitam.

Animam
efflat.

Cum tempus à Deo constitutū adesset, vt mor-
talitatis ergastulo soluendus, ad sempiternam
gloriam transmigraret, vocatis in vnum fratri-
bus, luculenter admodū de Christianæ fidei my-
sterijs, eiusque dignitate disseruit, omnesque in-
flammato in Deum amore, hortatus est, vt virili-
ter ad extremum vitæ spiritum, pro ea, quam à
Deo gratis acceperant, fide, decertarent. His di-
ctis, se suosque pia oratione Deo commendans,
spiritum suauiter efflauit. Fuit funus cum multis
lachrymis, in templum S. Stephani protomart.
illatum, & sanctæ atque preciosæ eius reliquiæ,
in sacro altari collocatæ.

Vide Caf.
Bar. in not.
Mart. Rom.
& Tom 1,
Annal.

VITAS. RUPERTI, PRIMO VANGIO-
num, deinde Salisburgensis Episcopi. ex ea quæ est
fideliter conscripta apud R.P. Laurentium Surium.
Floruit temporibus Childeberti, secundi Regis Fran-
corum, & Theodeberti eius filij A. Domini 593.

Hic Bauaria Apostolus dici
meruit.

27. Martij

Cum Rex Childebertus apud Fracos regna-
ret, Anno secundo regni eius, sanctissi-
mus Christi Confessor Rupertus, apud
Vangiones Episcopi fungebatur officio; is genus
suum ad Reges Francorum referens, tantam car-
nis nobilitatem & præstantiam, fide & pietate in
Deum eximia mirifice illustrauit. Cuius si quis
virtutes compendio nosse velit, erat multa opti-
mi mansuetudine, integra corporis pudicitia
& casti-

Genus eius
regale.

Catalogus
virtutum S.
Ruperti.

& castitate, cum columbina simplicitate, serpentis obtinens prudenciam, in laudibus Dei deuotus, consilio prouidus, in ferendis iudicijs iustus, plenus sancto spiritu; à dextris & à sinistris præclare virtutum armis munitus; gregi suo, optime viuendi seipsum formam exhibens, quod sermone docuit, vita & factis declarans; corpus assiduis vigilijs, perpetuisque ieiunijs macerans, operum misericordie valdè studiosus; ad eò largus & benignus in inopes, vt dum illos foueret beneficijs, seipsum ad inopiam redigeret, atque hoc solum suum esse putaret, quod in miseros & egenos contulisset.

Fama autem sanctitatis eius, non modò per vrbes, sed etiam regiones vulgata, per multi ad eum illustres confluxere viri, non solum è vicinis, sed etiam longinquis populis, vt eius sanctissima doctrina imbuerentur, & Catholicæ Religionis, ex illo puram cognoscerent veritatem; vel certè etiam, ab eius sacro ore in rebus duris & asperis, salutarem haurirent consolationem. Et multi sane illi⁹ opera, ab hostis antiqui laqueis sunt extracti, & in viâ salutis æternæ perducti; Porrò homines impij & hæretici, qui tum non pauci apud Vangiones visebantur, virum sanctum non ferentes, multis eum supplicijs affectum, & virgis ignominiosè casum, ab oppido cum magna iniuria expulerunt. Sunt qui scribant Beringerum Regium comitem, quem alij Bercharium vocat, viro Dei succensum, eum ita inhumaniter tractasse, maxime quod is Beringerus Arrianis faueret. Verum hac occasione, maiora pietatis lucra viro Dei accesserunt. Nam per id tempus Theodo, Bauarorum Dux inclytus, audiens famam ho-

Multi ad eum confluunt.

Casus virgis VVormatiæ eijcitur.

Theodo dux Bauariæ.

Yyy z per

per eum Dominus efficiebat, magno eius videnti desiderio accensus, misit quosdam ex viris primarijs, qui eum obnixè precarentur, vt Bauarorum regiones dignaretur inuisere, & eis sanctæ fidei viam explicare. Vt autem vir sanctus legatorum tum præstantiam tum preces didicit, non ignorans diuinæ providentiæ moderatione istud geri negotium, gratias egit præpotenti Deo, quod sedentibus in tenebris & umbra mortis, verum vitæ lumen, Christum Iesum filium suum, impetire percuperet. Itaque cum legatis illis, quosdam ex presbyteris suis ad Ducem præmisit, nec multo interiecto temporis spatio, ipse eos subsequutus est. Quod vbi ad Ducis notitiam perlatum est, ingenti ille perfusus gaudio, cum processibus suis processit obviam sancto viro, & in oppido Ratisponensi cum summa alacritate excepit.

Theodo
Dux. Bapti-
zatur cum
multis.

Porro Sanctus Rupertus indictis ieiunijs, de cœlestibus mysterijs Ducem instituit, & in vera fide confirmavit; effecitque vt dæmonum cultui prorsus renunciaret, & postremo in nomine sacrosanctæ Trinitatis baptizavit, neque illum duntaxat, sed cum illo pariter viros primarios, & nõ exiguam populi multitudinem, nobiles simul & ignobiles, qui omnes laudabant mundi redemptorem, qui ipsos de tenebris, in admirabile lumen suum vocare dignatus esset. O vere beatum Pontificem, per cuius sermones illuminata sunt peccatorum tenebris obnubilata pectora, & arentia infidelium corda, vitæ fontem sicerunt. Iam vero vndis salutariibus abluto Duce simul ac populo, eiusdem principis permotus precibus S. Rupertus cõicelsa naui, per Danubiũ descẽdens, vicis & castellis, Euãgeliũ Christi libera voce prædicavit, atq; ita p Noricos pifices in inferio: e vlg; Panno-

Pannoniam peruenit. Lumen fidei, ipse lucerna illustris, & super candelabrum posita passim omnibus inferens. Inde iam pedestri itinere reuertens, Laureacum venit; ubi multos a dæmonum cultu abstractos baptizauit, complures etiam varijs oppressos morbis, in Christi nomine sanitati restituit.

Laureacum.

Claret miraculis.

Inde Laureaco digressus, ubicunque ethnicifimum magis feruere cognouit, eò intrepidus accessit, dissipans idola, & accuratè omnibus exponens Christi Iesu Domini nostri diuinitatem pariter & humanitatem siue incarnationē, ut vnus idemque verus Deus, & homo verus esse crederetur, antè Luciferum à patre Deo verus Deus genitus, in fine seculorum, humanæ salutis causa, ex virgine matre verus homo natus, qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Cum autem ad preces Ducis Theodonis & populi, vir Dei locum deligere vellet, ubi sedes Episcopi cõstitueretur, ad locum VVallersee (quæ textus huius, lacum VVallarij vocat) ædē Pontificiam primò extruxit, atque in honorem beatissimi Apostolorum principis Petri templū ædificauit, & dedicauit, ad luuarium fluum, ubi olim Iuuanium vrbs fuit, quæ priscis temporibus extructa mirabiliter, inter Baioaricas vrbes clarissima eminebat; sed tum destructa, raro iam habitata ciue, penè collapsa & virgultis operata videbatur. Cernens autem vir Dei, locum illum nō importunum esse Cathedræ Pontificiæ, (quippè inter montosa loca situm, & ab vulgi strepitu remotum) eum sibi à Duce Theodone dari petijt. & summo studio instaurauit, & sancti Petri Ecclesiam, quam ædificarat, clericorum ministerijs, & rebus necessarijs, liberalitate fretus eiusdē principis,

Psal 109.

Ioan. 1.

Iuuanium instaurat S. Rupertus.

capis, magnificè instruxit & auxit.

Hac ferè tempestate, quidam viri boni, sancto Antiffici, non sine multa admiratione retulerunt, in ea eremo, quæ tunc quidem certum non habuit vocabulum, nunc autem Bonguoni dicitur, cælestia quædam ardentium lucernarum terque quaterque se conspexisse prodigia, & odores eximie suauitatis hausisse. Cum autem his auditis cuncti obstupescerent, Sanctus Episcopus Domingum, venerabilem presbyterum suum eò misit, rei huius veritatem accuratè exploraturum; addiditque illi crucem ligneam, quam sua manu benedixerat, iubens vt eam illo in loco statueret. Itaque Domingus vbi eò peruenit, in ipsis noctis initijs, cum Religiosis, qui ei aderant viris, cælitus descendere vidit luculentas lucernas, totamque illam regionem instar solaris radij illustrare. Hanc autem visionem, cum admirabili odoris suauitate coniunctam, tribus continuis vidit noctibus; moxque in eodem loco sacratam defixit crucem, extructoque super illam tuguriolo, ad sanctum Rupertum regressus est; cui cum rem totam exposuisset, ille communicato cum principe Theodone consilio, ad eremum illam profectus est; cernensque posse locum humanæ habitationi accommodari, cœpit annosas extirpare quercus, & densam syluam in campi planitiem redigere, templumque cum seruorum Dei domicilijs, siue habitaculis exædificare. Per id tempus Theodo princeps aduersa correptus valetudine, cum sibi propè adesse sentiret supremum vitæ tempus, vocauit ad se Theodebertum filiū suum, eumque Ducem Noricorum constituens, præcepit vt S. Ruperto obsequentem & morigerum se præberet, atque ad propagandum Christianismum, & opus

Cruce lignea
à S. Ruperto
benedicta.

Visio in
quodam E-
remo.

*Theoper-
tum.

& opus diuinum, sedulo illum adiuuaret, sanctū-
 que locum Iuuauensis Ecclesie amaret, & hono-
 ribus ac dignitatibus perpetuo eueheret. Cumq; ^{Theodo dō-}
 hæc mandata dedisset filio, diem clausit extremū. ^{cedit è vita.}
 Eo defuncto, Theodebertus cū procerib⁹ suis abi-
 ijt ad sanctum Rupertum, visendi eius gratia; mo-
 rabatur is tum in ea, quam diximus, eremo. Vbi
 autem ad eum peruenit Dux, & illum & locum
 in quo degebat pio venerabatur affectu, contulit-
 que Ecclesie, quam S. Rupertus illic construxe-
 rat, & presente Duce, in honorem S. Maximiliani
 dedicauit, syluz illius tria in circuitu milliaria,
 atq; insuper villam Albinam cum ceteris, vt indè
 sustentarentur Monachi, quos sanctus Episcopus
 Deo seruituros illic congregauerat.

Posthæc videns vir Dei Bauricam gentē Chri-
 stianæ quidem religioni colla submisisse, ac inte-
 rim tamen superesse non paucos ethnicismi er-
 roribus & tenebris implicatos, ad patriam pro-
 fectus est; assumptisque indè duodecim egregijs
 focijs, qui ei in docendis populis suam nauarent
 operam, Iuuauium reuersus est. In ijs autem duo-
 decim, eximij erant Cunibaldus & Gislarius
 presbyteri, viri multa sanctitate conspicui. Ad-
 duxit verò secum etiam Erentrudam neptem suā, ^{S. Erentruda,}
 & cum in superiori Iuuauensis vrbis castello, in ^{neptis S.}
 honorem Domini nostri Iesu Christi, & sanctis- ^{Ruperti.}
 simæ matris eius Mariæ monasterium extruxit,
 multas illic collegit sacras virgines, ijsque
 prefecit ipsam Erentrudam, vt cælesti Regi &
 sponso Christo famularentur; Porrò ad preces
 *Theoperti Principis, qui illi monasterio pluri-
 mas attribuit possessiones, illarum Virginum ^{*Theodo-}
 conuersationem per omnia rectissime instituit. ^{berti.}

His ita gestis, cogitabat vir beatus susceptum
 Yyy 4 verbū

verbi & sanctæ prædicationis ministerium, diuinæ gratiæ subnixus ope, accuratè profèqui. Itaq; Iuuauio egressus, Noricos populos, adiunctis sibi socijs, peragrauit; & quibus necdum fidei lumen ortum didicit, eis Christum diligenter annunciauit, profligatisq; ab eorum pectoribus, teterrimi dæmonis imposturis & fraudibus, ijs instillauit fidem, castitatem, humilitatem, & Misericordiam; quibus Christus omnium honorum largitor & fons, delectatus hospitibus, libenter earum mentium ingreditur domicilia, quas ijs præditas animaduertit. Cumq; hunc in modum Baiarorum fines vir beatus circumiret, & omnes ad sacram religionem traduxisset, hortabatur vt in fide constantes permanerent; relictisque apud eos presbyteris, qui populum ad diuina mysteria cōsuefacerent, Iuuauium se recepit, ex diuina reuelatione non ignorans, propediem instare diem

Prædicat diem
obitus sui.

Quorum sanè animos tam triste nuncium non immeritò consternauit, quod non se duntaxat sed etiam tam multos, Christiana Religione nuper admodum initiatos, tanto viderent pastore destitui. At ille multa fiducia in Christum erectus, Iuuauium, & Noricos populos præpotenti Deo cōmisit, Vitalemq; virum sanctum atque omni plebi pergratum, sibi petijt fieri successorem.

Dies quadragesimalis obseruatiæ.

Deinde cum dies Quadragesimalis Obseruatiæ (sic enim loquitur Author huius historiæ) agerentur, febrium ardoribus vir sanctus defatigari cœpit. Porrò illucescente Christi resurrectionis sacratissimo die, Missarum solènia celebrauit, & sumpto sacrosancto corporis & sanguinis Christi viatico, post dulces paternæ pietatis adhortationes, & extrema benignissimæ charitatis allocu-

quia,

quia, quibus discipulorum animos confirmabat, inter sanctas illorum miserè plorantium manus, emisit spiritum. Ecce autem dum lugent discipuli, cætus Angelici, à quibusdam audiuntur religiosi viris, cum canticis cælestibus animam sancti viri ad illam beatam Hierusalem perferentes.

Migrat è corpore s. Rupertus.

Cumque eius sacratissimum corpus ad sepulchrū apportaretur, visi sunt viri splendidissimi, candidissimis amicti stolis; qui peractis ijs quæ ad funeris curam pertinent, disparuerunt; quos quidè nemo dubitavit Angelos fuisse, atque idcirco apparuisse, ut omnes intelligerent, quæ ille beatitudine fineretur in cælis, ad cuius sepulturam etiã Angelj non dedignarentur adesse in terris.

Certissima signa eius sanctitatis, & æternæ adeptæ salutis.

O foelicem Iouauiensem urbem, tam insigni munitam Patrono; quæ etsi murorum rhinis videatur despicibilis, at illius meritorum lumine egregiè clarescit. Denique tanti viri intercessione fulti, gaudent Norici omnes, & præpotenti Deo perpetuas offerunt laudes, qui tam præclarū ipsis contulerit doctorem; cuius doctrina & prædicatione viam veritatis agnoscentes, erepti sint de tenebris, & perducti ad Christum lumen verū, viuentem & regnantem in infinita secula seculorum, Amen.

s. Rupertus Doctor Noricorum.

DE SS. MARTYRIBVS PRISCO, MALCHO, & Alexandro. Ex histor. Ecclesiast. Eusebij Lib. 7. cap. 11. Passi sunt Vlyroni. Anno Christi 260. Sixti Pap. 1. Valer. & Gall. Imp. 6.

Vide C. Bar. Ann. tom. 2.

IN illa persecutionis clade, quæ regnante Valeriano passim manauit, tres viri, ob veram Christi confessionem insigniter prædicati, Yyy s

29. Martij. Casarex

